

Εναγόμενη: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της ενωσιακής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, κατά την οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, και ειδικότερα κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, ο καθορισμός από το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο), στις αποφάσεις του 44 έως 49 της 23.1.2019, απαρέγκλιτου κριτηρίου κατά το οποίο, στις συμβάσεις ενυπόθηκου δανείου που συνάπτονται με καταναλωτές, είναι καταχρηστική η ρήτρα η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης και η οποία προβλέπει ότι όλα τα έξοδα κατάρτισης της πράξης ενυπόθηκου δανείου πρέπει να βαρύνουν τον δανειολήπτη, τα δε διάφορα έξοδα που περιλαμβάνονται στην εν λόγω καταχρηστική και κηρυχθείσα άκυρη ρήτρα πρέπει να κατανέμονται μεταξύ του τραπεζικού ιδρύματος που έδωσε στη σύμβαση την προκαθορισμένη ρήτρα και του δανειολήπτη καταναλωτή, προκειμένου να περιοριστεί η επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών μέσω εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας;

Επιπλέον, για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της ενωσιακής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, κατά την οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και ειδικότερα κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, οδηγίας αυτής, συμπληρωματική ερμηνεία από το Ανώτατο Δικαστήριο ρήτρας κηρυχθείσας άκυρης ως καταχρηστικής όταν η κατάργησή της ως άνω ρήτρας και τα αποτελέσματα της κατάργησής αυτής δεν θίγουν τη διατήρηση σε ισχύ της σύμβασης ενυπόθηκου δανείου;

- 2) Επίσης, σε σχέση με το άρθρο 394 του LEC (Ley de Enjuiciamiento Civil, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας), το οποίο θεσπίζει το κριτήριο της αντικειμενικής ήττας σε σχέση με τα δικαστικά έξοδα, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εάν καταχρηστική ρήτρα περί εξόδων κηρυχθεί άκυρη πλην όμως τα αποτελέσματα της ακυρότητας αυτής περιορίζονται στην προμνησθείσα κατανομή των εξόδων, τούτο παραβιάζει τις αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί αποτελεσματικότητας και μη δεσμευτικού χαρακτήρα των καταχρηστικών ρητρών, στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι η αγωγή γίνεται εν μέρει δεκτή, και μπορεί να κριθεί ότι τούτο παράγει αντίστροφο αποτρεπτικό αποτέλεσμα με τη συνακόλουθη πλημμελή προστασία των θεμιτών συμφερόντων καταναλωτών και χρηστών;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993 L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Ισπανία) στις 9 Ιουλίου 2019 – ΗG και ΙΗ κατά Bankia S.A.

(Υπόθεση C-527/19)

(2019/C 413/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: ΗG και ΙΗ

Εναγόμενη: Bankia S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της ενωσιακής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, κατά την οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, και ειδικότερα κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, ο καθορισμός από το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο), στις αποφάσεις του 44 έως 49 της 23.1.2019, απαρέγκλιτου κριτηρίου κατά το οποίο, στις συμβάσεις ενυπόθηκου δανείου που συνάπτονται με καταναλωτές, είναι καταχρηστική η ρήτρα η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης και η οποία προβλέπει ότι όλα τα έξοδα κατάρτισης της πράξης ενυπόθηκου δανείου πρέπει να βαρύνουν τον δανειολήπτη, τα δε διάφορα έξοδα που περιλαμβάνονται στην εν λόγω καταχρηστική και κηρυχθείσα άκυρη ρήτρα πρέπει να κατανέμονται μεταξύ του τραπεζικού ιδρύματος που έθεσε στη σύμβαση την προκαθορισμένη ρήτρα και του δανειολήπτη καταναλωτή, προκειμένου να περιοριστεί η επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών μέσω εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας;

Επιπλέον, για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της ενωσιακής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, κατά την οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και ειδικότερα κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, οδηγίας αυτής, συμπληρωματική ερμηνεία από το Ανώτατο Δικαστήριο ρήτρας κηρυχθείσας άκυρης ως καταχρηστικής όταν η κατάργησή της ως άνω ρήτρας και τα αποτελέσματά της κατάργησης αυτής δεν θίγουν τη διατήρηση σε ισχύ της σύμβασης ενυπόθηκου δανείου;

- 2) Επίσης, σε σχέση με το άρθρο 394 του LEC (Ley de Enjuiciamiento Civil, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας), το οποίο θεσπίζει το κριτήριο της αντικειμενικής ήττας σε σχέση με τα δικαστικά έξοδα, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εάν καταχρηστική ρήτρα περί εξόδων κηρυχθεί άκυρη πλην όμως τα αποτελέσματά της ακυρότητας αυτής περιορίζονται στην προμηθεύσιμη κατανομή των εξόδων, τούτο παραβιάζει τις αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί αποτελεσματικότητας και μη δεσμευτικού χαρακτήρα των καταχρηστικών ρητρών, στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι η αγωγή γίνεται εν μέρει δεκτή, και μπορεί να κριθεί ότι τούτο παράγει αντίστροφο αποτρεπτικό αποτέλεσμα με τη συνακόλουθη πλημμελή προστασία των θεμιτών συμφερόντων καταναλωτών και χρηστών;

⁽¹⁾ ΕΕ1993 L 95, σ. 29.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Ιουλίου 2019 η Holzer y Cia, SA de CV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 23 Μαΐου 2019 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-3/18 και T-4/18, Holzer y Cia κατά EUIPO – Ancco

(Υπόθεση C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Holzer y Cia, SA de CV (εκπρόσωπος: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ancco, Inc.

Με διάταξη της 22ας Οκτωβρίου 2019 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Holzer y Cia, SA de CV, φέρει τα δικαστικά έξοδά της.